

Onderstaande levensbeschrijving komt uit het boek: 'Zonen en dochters met een missie - Een boek over missionarissen uit Boekel en Venhorst', door Jan Meulemeesters c.s. (100 pagina's A4)
Uitgave: 2002, Heemkundekring & Missiecomité Boekel-Venhorst.

Ik heb veel geleerd van de armen

Jan van Doren stuurde zijn levensverhaal per brief. "Ik ben Jan van Doren, zoon van Piet van Doren (1896-1973) en Antonetta Biemans (1899-1987), geboren in Boekel op 2 juli 1931. Vanaf mijn veertienjarige leeftijd heb ik gestudeerd op het college van de Kruisheren in Uden. In 1951 ben ik naar het noviciaat van de Kruisheren gegaan, daarna studeerde ik filosofie in Zoeterwoude en theologie in St. Agatha (Cuijk). Ik werd benoemd voor Brazilië.

In 1960 ben ik vertrokken naar de stad Belém, gelegen aan de monding van de grote Amazonerivier. Ik heb hier mijn Portugees geleerd en heb daar in de parochie gewerkt tot juli 1965. Daarna ben ik benoemd voor het college in Campo Belo, waar ik vijf jaar les heb gegeven en een paar jaar een bij-studie sociologie heb gedaan op een faculteit in Divinópolis. Vanaf oktober 1970 heb ik als provinciaal gewerkt. Vervolgens ben ik weer benoemd voor parochiewerk in de stad Belém, waar ik 24 jaar gewerkt heb in de grote wijk van Pedreira, 80-90.000 inwoners.

Ik heb daar met veel plezier gewerkt. Vooral ook omdat ik, met verlof van mijn gemeenschap, heb mogen wonen en leven tussen de armen. Ik heb tussen hen gewoond, bijna altijd samen met jongeren, die dikwijls ook werkzaam waren in het pastoraat. Ik heb daar erg veel geleerd van de armen. Dit was mijn ideaal als religieus. Ik wilde dicht bij het volk leven omdat ik de kerk te

afstandelijk vond.

De jaren van 1976 tot 1984 werden gekenmerkt door een militaire onderdrukking. In een van de zalen van de kerk was de organisatie gevestigd van de verdediging van de mensenrechten. De militaire regering, met een sterk politiek en autoritair regiem, onderdrukte het arme volk met betrekking tot hun rechten als mens, in de zin van recht op een menswaardig loon, voor menselijke behuizing, goed onderwijs, gezondheidszorg en recht op medezeggenschap in politieke en economische organisaties e.d. Er waren vele stakingen en er werden protestoptochten georganiseerd. En dit alles werd door de militairen beschouwd als communisme.

Dit was een rijke tijd voor de kerk, die opkwam voor de armen, voor een maatschappij van rechtvaardigheid en waardigheid van de mens en daarover heel goede documenten heeft geschreven. In deze tijd is ook de bevrijdingstheologie gegroeid, die gefundeerd op

de profeten en het evangelie van Jezus Christus heel sterk het opkomen voor de armen verdedigde bij mensen die echt christen wilden zijn. Hierdoor kwam ook erg veel belangstelling voor bijbelstudie bij het volk en vooral in de basisgemeenschappen. Dit was een zeer mooie en vruchtbare tijd voor de kerk, ook samen met andere christelijke kerken. In deze tijd is ook de oecumene gaan groeien.

Dit alles heeft erg veel betekend voor mijn leven als religieus en priester, samen met het volk, en samen met degenen die strenden voor de rechten van de mens.

In 1984 kwam er een zogenaamde democratie. Het militair regiem had zijn kracht verloren. Er kwam een meer liberale regering, gedomineerd door mensen met meer liberale ideeën. Maar het waren weer de machtigen en rijken, die zoals gewoonlijk op zoek waren naar macht, dikwijls met weinig liefde voor het volk. De motivatie voor de strijd om de mensenrechten

verdween voor een groot gedeelte omdat men hoge verwachtingen had voor een meer rechtvaardige en menswaardige samenleving. De bisschoppenconferentie oriënteerde zich meer op het Vaticaan en de universele kerk.

Hoe dan ook, er was toch veel moois gebelevend, in de zin van participatie van veel mensen in onze parochies. Ik heb nog tot eind november 2000 mogen doorwerken in deze parochie en mogen leven tussen de armen. Dit is voor mij dus een mooie tijd geweest. Hier is mijn ideaal, van leven en werken samen met de armen en ook samen met andere kerken, bevestigd. Verder was ik sinds zes jaar werkzaam onder de gevangenen.

In november ben ik benoemd voor een andere parochie, meer een van een middenstandsklasse en met een andere geschiedenis. Ik ben in deze parochie van Het H.Kruis nu bijna anderhalf jaar werkzaam. Er werkt hier ook een behoorlijke groep van echtparen in de parochie, maar er is nog geen samenwerken met een duidelijk doel. Er zijn nogal wat organisaties die graag op zichzelf werken. Maar er is toch verandering en hoop om met deze parochie, samen met groepen uit het volk, steeds meer evangeliserend te werken. In de zin van families bezoeken, luisteren wat er bij de mensen gaande is en in gesprek met hen bewust te worden wat christen-zijn betekent in een

maatschappij waar werkloosheid steeds meer groeit.

Er wonen in deze wijk rond de 60.000 mensen. Er is hier ook veel mooi werk te doen. En het strijden en opkomen voor de rechten van de mens komt weer terug. Voor degenen, die steeds meer worden uitgesloten van een menswaardig bestaan door het neo-liberaal systeem, waarbij de grote wereldmarkt, die alleen maar denkt en werkt voor een consumptiemaatschappij, centraal staat en weinig oog en feeling heeft voor de waardigheid van de mens.

Onze grote zending is getuigen van Christus en zijn evangelie binnen een werkelijkheid, waarin mensen leven en zoeken naar de zin van het leven."

Pater Jan van Doren tussen de armen

Op 8 juni 2025 is in Boekel een monument onthuld voor de Boekelse missionarissen. Tijdens de voorbereidingen voor het realiseren van dit monument is geprobeerd de levensverhalen van deze missionarissen zoveel mogelijk (verder) vast te leggen.

Hieronder een aanvulling op bovenstaande levensbeschrijving, geschreven door Jan & Riky Meulemeesters, in mei 2025.

Pater Jan van Doren overleed op zijn verjaardag op 2 juli 2020 op 89-jarige leeftijd.